

Marchuk Yu.F.

NON-CLASSICAL CONGENITAL ADRENAL HYPERPLASIA AS A PREDICTOR OF THE DEVELOPMENT OF METABOLIC SYNDROME

*Department of Clinical Immunology, Allergology and Endocrinology
Bukovinian State Medical University*

Nonclassical congenital adrenal hyperplasia (NCCAH) is a common monogenic disease with an autosomal recessive type of inheritance, the prevalence of which is 1:100-500 cases worldwide, which is extremely high (for example, the frequency of Down syndrome – 1:600). However, despite the high prevalence, the correlation of the expression of the combination "genotype-phenotype" is low, which often explains the "dumb" course of NCCAH or inaccuracy of the diagnosis due to other hyperandrogenic conditions. NCCAH is a mild form of congenital dysfunction of the adrenal cortex, the prevalence of which is 0.6-9% in women. Clinical and hormonal disorders in women with NCCAH are similar to those of polycystic ovary syndrome, but according to recent guidelines – polycystic ovary syndrome – is a diagnosis of exclusion.

The clinical picture of NCCAH quite often has separate manifestations of a metabolic syndrome. Insulin resistance, obesity, hyperleptinemia, hyperinsulinemia are observed in untreated women. Leptin and other adipocytokines are elevated in almost all patients and correlate with abdominal obesity, eating disorders, insulin sensitivity, and energy homeostasis. That is why adipocytokines play a leading role in the development of both obesity and metabolic syndrome in patients with NCCAH.

This group of patients is also characterized by increased cardiovascular risk. Thus, elevated androgen concentrations are associated with the progression of atherosclerosis and the development of hypertension. Androgens have the opposite effect on insulin sensitivity, visceral obesity and lipolysis, the clearance of low-density lipoproteins and the concentration of high-density lipoproteins. Excess androgens impair the lipid profile of patients by decreasing the concentration of high-density lipoproteins and increasing the concentration of low-density lipoproteins due to decreased sensitivity of low-density lipoprotein receptors and increased liver lipoprotein lipase activity.

A certain percentage of patients with NCCAH require hormone replacement therapy with glucocorticoids. This group of drugs, given their side effects, can lead to the development or deterioration of obesity, individual or combined components of the metabolic syndrome.

Patients with NCCAH combined with obesity and insulin resistance have a significantly higher risk of developing and worsening metabolic syndrome and cardiovascular disease, which should be diagnosed and corrected in management if glucocorticoid replacement therapy is prescribed.

Каспрук Н.М.

ДОСВІД ЛІКУВАННЯ АЛЕРГІЧНОГО РИНСИНОСИТУ

*Кафедра клінічної імунології, алергології та ендокринології
Буковинський державний медичний університет*

Поширеність алергічної патології верхніх дихальних шляхів сягає 25–40%, має постійну тенденцію до зростання. Частина пацієнтів з хронічним риносинуситом і поліпами носа мають алергію на спори грибів у повітрі, що може призводити до особливого стану – алергічного грибкового риносинуситу (АГРС). Актуальність вивчення проблеми синуситів зумовлена ще й тим, що вона виходить далеко за рамки оториноларингології і тісно пов'язана з бронхолегеневою патологією, алергізацією організму та змінами в місцевому і гуморальному імунітеті. Синусит часто стає відправною точкою в розвитку хронічного бронхіту, пневмонії або бронхіальної астми.

Нормалізувати стан місцевого імунітету та результати лікування може іригація носової порожнини гіпертонічними розчинами, що забезпечить розрідження та евакуацію слизу, зменшити набряк слизової оболонки та використання 2% розчину прополісу у краплях.

Препарати на основі стерильної морської води покращують функцію миготливого епітелію, що посилює резистентність слизової оболонки носа та придаткових пазух до проникнення хвороботворних агентів, сприяє розрідженню слизу і нормалізації його утворення келихоподібними клітинами слизової оболонки носа, має місцеву протизапальну дію. Згідно з даними численних клінічних досліджень, проведених за останнє десятиліття, перспективними і доцільними є застосування фітотерапевтичних засобів, які надають багатофункціональну дію: антибактеріальну, протівірусну, протизапальну, болезаспокійливу, тонізуючу, що полегшує дихання, імуномоделюючу.

Метою дослідження було вивчення ефективності гіпертонічного розчину та 2% розчину прополісу у вигляді крапель, у хворих на АГРС на тлі прийому антигістамінних препаратів 3-го покоління. Критеріями відбору пацієнтів була наявність клінічних та лабораторних ознак АРС із сенсibiliзацією до грибкових алергенів, підтвержене специфічним алерготестуванням.

Проаналізовано результати лікування 25 хворих, які перебували на амбулаторному лікуванні в поліклінічному та пульмоно-алергологічному відділеннях ОКЛ м.Чернівці

Серед пацієнтів – 10 з цілорічним АГРС та 15 пацієнтів із сезонним АГРС. Проводилося визначення загального та специфічних IgE, взяття мазків на флору та чутливість до антибіотиків та антигрибкових засобів з порожнини носа, проаналізовані гострофазові показники периферичної крові. Всі хворі відмічали підвищену частоту ГРВІ на протязі останнього року із подовженим перебігом. Після курсу лікування проводився аналіз об'єктивних і суб'єктивних даних (через 4 тижні після первинного аналізу).

Контрольна група складалася з 12 пацієнтів з АР, які використовували традиційне лікування. Ефективність терапії оцінювали щодо об'єктивних (рівнів IgE, результатів посівів мазків на флору з порожнини носа, гострофазових показників периферичної крові, вираженість набряку, колір слизової оболонки порожнини носа) і суб'єктивних ознак: тривалість, важкість, частоту епізодів ГРВІ на протязі року, стан носового дихання, характер виділень з носової порожнини. Проводилося опитування пацієнтів щодо результатів лікування за допомогою анкетування, де максимальні прояви симптоматики, в комплексі, пацієнти рахували за 10 балів. Отримані результати демонструють, що застосування гіпертонічного розчину та розчину прополісу в комплексному лікуванні АГРС покращує самопочуття хворих, зменшує симптоми алергічної реакції, сприяє скороченню термінів гострої запальної реакції.

Коваль Г.Д.

ХАРАКТЕРИСТИКА ЕКСПРЕСІЇ ЕНДОМЕТРІАЛЬНИХ ДЕНДРИТНИХ КЛІТИН ТА МАКРОФАГІВ У ЖІНОК ІЗ БЕЗПЛІДДЯМ НА ТЛІ ЕНДОМЕТРІОЗУ

Кафедра клінічної імунології, алергології та ендокринології

Буковинський державний медичний університет

Імплантація та вагітність тісно пов'язані з так званім «вікном імплантації», яке в свою чергу, завжди супроводжується змінами імунних клітин та їх середників. Матково-плацентарне середовище також заселене великою кількістю клітин гематопоетичного походження. Серед них макрофаги, дендритні клітини та велика частка (65-70%) НК клітин. Щодо останніх доведена роль в регуляції росту трофобласта, секреції ангіогенних факторів, які викликають ремодуляцію маткових судин. В той же час, робіт присвячених ролі імунних клітин ендометрію при ендометріозі асоційованому з безпліддям як в розвитку самого ендометріозу, так і безпліддя недостатньо.

Метою даної роботи є визначення особливостей експресії маркерів дендритних клітин та макрофагів в еутопічному ендометрії жінок з ендометріозом асоційованим з безпліддям та визначення їх можливої ролі у формуванні безпліддя.

Досліджено зразки тканини ендометрію, отриманих від 30 жінок з ендометріозом асоційованим з безпліддям (дослідна група) та 20 жінок з безпліддям трубного генезу (контрольна група). Забір тканини ендометрію проводився інтраопераційно в секреторну